

Oğlan ve Gümüş Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Gümüş Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Sakin bir gecede, deniz kenarında, hardal sarısı yağmurluğuyla küçük bir oğlan kıyı boyunca yürüyordu. Adı Leo'ydu ve kırmızı lastik çizmeleri ıslak kumda yumuşak, cıvık sesler çıkarıyordu. Ay dolunaydı ve parlaktı, dalgaları gümüş şeritlere çeviriyordu. Leo geceleri denizi severdi, her şey sakın ve birazcık büyülü hissettirirdi.

Aniden sudan parlak bir şey fırladı. Ay ışığında parıldayan, pürüzsüz gümüş-gri kürklü genç bir foktu. Fokun kocaman, yuvarlak siyah gözleri ve havayı kokladığında seğiren uzun beyaz bıyıkları vardı. Leo donakaldı. Daha önce hiçbir foku bu kadar yakından görmemişti. Fok başını yana eğdi ve yumuşak, dostça bir hav hav sesi çıkardı.

Gümüş fok kıyı boyunca yüzdü, sanki 'Beni takip et!' der gibi Leo'ya bakarak. Leo tereddüt etti ama merakı çok güçlüydü. Gözlerini parıldayan foktan ayırmadan sahilde yürüdü. Fok onu yüksek kayaların ve yosun yığınlarının yanından geçirdi. Ay yukarıdan parlıyor, yollarını gümüş bir yol gibi aydınlatıyordu.

Kısa süre sonra kayalıkların denizin çok üstüne yükseldiği bir yere geldiler. Gümüş fok büyük bir kayanın altına dalıp gözden kayboldu. Leo durdu. Kalbi hızlı çarpıyordu. Fok gitmiş miydi? Sonra kayanın içinde, dalgaların yarı gizlediği karanlık bir açıklık gördü. Bir mağaraya benziyordu. Leo tedirgin oldu. İçeride ne olduğunu bilmiyordu.

Fok, mağaranın tam önünde başını sudan çıkardı. Kocaman yuvarlak gözleriyle Leo'ya sevgiyle baktı. Sanki 'Korkma' der gibi küçük bir hav hav sesi çıkardı. Leo derin bir nefes aldı. Fokun ne kadar nazık olduğunu hatırladı. Belki ona güvenebilirdi. Önce küçük bir adım attı, sonra bir tane daha.

Leo sıđ suya girdi. Su sođuktu ama kırmızı lastik çizmeleri ayaklarını kuru tutuyordu. Gümüş fok onu bekliyordu, bıyıkları ay ışığında parlıyordu. 'Tamam,' diye fısıldadı Leo. 'Geliyorum.' Fok gülümsüyor gibiydi. Onu, suyun kayalık duvarlara yumuşakça vurduđu mağaraya götürdü.

Mağaranın içi karanlık ve sessizdi. Leo kendi nefesini duyabiliyordu. Ama gümüş fok yanından ayrılmadı, kürkü bir gece lambası gibi hafifçe parlıyordu. Leo kendini biraz daha cesur hissetti. Sonra fok yüzgeçlerini suya vurdu ve su damlaları her yere uçtu, minik yıldızlar gibi parıldadılar. Leo kıkırdadı. Mağara o kadar da korkutucu değildi.

Leo kollarını sıvadı ve o da su sıçrattı. Gümüş fok mutlu mutlu havladı, suyun altına daldı, sonra öbür tarafta yüzeye çıktı. Sıçra ve dal oyunu oynadılar, gülüşüp havladılar. Mağara neşeleriyle yankılandı. Leo tedirgin olmayı unuttu. Yeni arkadaşıyla çok eğleniyordu.

Bir süre sonra Leo mağaranın zemininde parlak bir şey fark etti. Eğilip pürüzsüz bir taş aldı. Soluk renkliydi ve loş ışıktaki parıldıyordu. 'Bak!' dedi. Gümüş fok burnuyla etrafı yokladı ve başka bir parlak taş buldu. Kısa sürede küçük bir parıldayan hazineler yığını oldu. Leo onları cebine koydu, kendini zengin hissetti.

Gümüş fok Leo'nun eline usulca burnuyla dokundu. Gitme zamanıydı. Leo ayrılmak istemiyordu ama ayın gökyüzünde ilerlediğini biliyordu. 'Geri gelecek misin?' diye sordu Leo. Fok bir kez havladı, sanki evet der gibi. Leo gülümsedi. Foka güveniyordu. Birlikte mağaradan dışarı yüzdüler, su etraflarında dönüyordu.

Dışarıda ay artık daha alçaktaydı. Işığı soluyordu. Gümüş fok Leo'nun etrafında bir daire çizerek yüzdü, sonra önünde durdu. Kocaman yuvarlak gözleriyle ona baktı. Leo göğsünde sıcak bir duygu hissetti. Bunun özel bir arkadaşlık olduğunu biliyordu. Elini uzattı ve fokun pürüzsüz başına usulca dokundu.

Fok yumuşak bir hav hav sesi çıkardı, sonra dönüp açık denize doğru yüzdü. Leo, gümüş parıltı dalgaların altında kaybolana kadar izledi. Kıyıda duruyordu, kırmızı çizmeleri ıslak kuma batıyordu. Cebindeki parlak taşlara dokundu. 'Hoşça kal, dostum,' diye fısıldadı. 'Yakında görüşürüz.'

Leo solan ayın altında eve yürüdü. Gökyüzü yumuşak bir griye dönüyordu. Mutlu ve birazcık uykulu hissediyordu. Cepleri parlak taşlarla, kalbi anılarla doluydu. Önce korkmuştu ama foka güvenmeyi seçmişti. Ve bu güven ona harika bir arkadaş kazandırmıştı.

Ertesi sabah Leo ailesine gümüş foktan ve gizli mağaradan bahsetti. Gülümseyerek dinlediler. 'Sen cesurdun,' dedi annesi. Leo başını salladı. Cesur olmanın korkmamak demek olmadığını biliyordu. Korksan bile güvenmek demekti. Ve arkadaşını tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

Ondan sonra her gece Leo, gümüş parıltıyı görmeyi umarak kıyı boyunca yürüdü. Bazen denizin çok uzaklarında bir gümüş parıltı görürdü. El sallardı ve fok da yüzgeciyle karşılık verirdi. Kelimelere ihtiyaçları yoktu. Güvenleri vardı ve bu yeterliydi. Arkadaşlıkları oğlanla deniz arasında bir sırdı.

Ve böylece, oğlan ve gümüş fok arkadaş kaldılar. Ay ışığının altında, gizli mağaralarında tekrar tekrar buluştular. Ve Leo öğrendi ki güvenmeyi seçtiğinde, ömür boyu bir dost bulabilirsin. Son.